

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Josefem Strakou ve věci

žalobce: **O. M.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2025,
č. j. 162206/2024/KUSK/OSŽPS/RAU,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2025, č. j. 162206/2024/KUSK/OSŽPS/RAU, a rozhodnutí Městského úřadu Český Brod ze dne 13. 11. 2024, č. j. MUCB 72072/2024, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 21 404,1 Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Emila Flegela, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci se soud zabývá otázkou, zda lze pokus o zkontaktování údajného řidiče učinit i poté, co již bylo odloženo prověřování přestupku řidiče a zároveň zahájeno přestupkové řízení vůči provozovateli. Čili zda dodatečný pokus o zkontaktování řidiče může zhojit předchozí opomenutí povinnosti učinit nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále „zákon o silničním provozu“).
2. Tato otázka již byla vyložena judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) která dala jednoznačně odpověď zápornou. Dospěla totiž k závěru, že dostatečnou snahu o zjištění řidiče vozidla musí správní orgán vyvinout ještě před zahájením řízení vůči provozovateli, naopak po zahájení řízení vůči provozovateli již nelze nedostatky při zjišťování řidiče dodatečně zhojit. Tyto judikatorní závěry reflektoval zdejší soud i pro účely posouzení této věci.

Shrnutí řízení před správními orgány

3. Městský úřad Český Brod (dále „městský úřad“) obdržel oznámení o podezření ze spáchání přestupku, neboť dne 27. 11. 2022 ve 13:20 hodin byla v úseku silnice I/12 v obci Rostoklaty naměřena rychlost projíždějícího vozidla 54 km.h⁻¹, ačkoliv nejvyšší povolená rychlost zde byla 50 km.h⁻¹. Dle fotodokumentace pořízené zařízením k měření rychlosti se jednalo o vozidlo s reg. zn. X, jehož provozovatelem byl dle údajů v centrálním registru vozidel právě žalobce. Městský úřad proto žalobce vyzval, aby buďto uhradil částku 500 Kč s tím, že věc bude následně odložena, nebo aby sdělil údaje o totožnosti řidiče, který v inkriminovaný čas vozidlo řídil. Na základě této výzvy žalobce písemně sdělil: „*Sděluji Vám, že uvedené vozidlo v uvedeném čase a místě řídil D. B., bytem X, USA.*“ Po obdržení tohoto sdělení městský úřad žalobce vyzval, aby do 5 pracovních dnů doplnil datum narození jím označeného řidiče, jinak že nebude toto sdělení akceptováno. Jelikož tak žalobce ve stanovené lhůtě neučinil, rozhodl městský úřad usnesením ze dne 27. 4. 2023, č. j. MUCB 22200/2023, o odložení věci ve vztahu k oznámení o podezření o spáchání přestupku řidiče. Téhož dne zahájil přestupkové řízení vůči žalobci coby provozovateli vozidla.
4. Prvním úkonem v řízení zahájeného vůči žalobci bylo vydání příkazu ze dne 27. 4. 2023, č. j. MUCB 22200/2023, jímž uznal žalobce vinným, že jako provozovatel vozidla nezajistil, aby při jeho užívání v silničním byly dodržovány povinnosti řidiče, což kvalifikoval jako přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu a uložil mu za to pokutu 1 500 Kč. Jelikož žalobce podal proti příkazu odpor, pokračoval městský úřad dále ve standardním (nezkráceném) řízení vůči žalobci. Za účelem projednání věci městský úřad nařídil i ústní jednání, k němuž se však žalobce nedostavil. Následně svým rozhodnutím ze dne 7. 12. 2023, č. j. MUCB 22200/2023, uznal žalobce vinným z přestupku provozovatele shodně jako předtím v rámci (zrušeného) příkazu. Proti tomuto rozhodnutí však podal žalobce odvolání, které bylo sice pouze blanketní, nicméně žalovaný mu vyhověl a rozhodnutím ze dne 11. 4. 2024, č. j. 050207/2024/KUSK-OSŽPS/MAU, zrušil rozhodnutí o přestupku a vrátil městskému úřadu věc k novému projednání. Žalovaný totiž dospěl k závěru, že v průběhu

řízení na prvním stupni nebyly dostatečně vyčerpány pokusy o ztotožnění řidiče vozidla, vycházel přitom zejména ze závěrů judikatury NSS i krajských soudů.

5. Městský úřad v rámci nového projednání věci připravil výzvu k podání písemného vysvětlení (přípis ze dne 17. 4. 2024, č. j. MUCB 25928/2024), jako adresáta v ní označil žalobcem uváděnou osobu D. B. a zaslal ji do Spojených států amerických na žalobcem uváděnou adresu X. Písemnost se však vrátila ze Spojených států zpět s poznámkou amerického doručovatele, že adresátovi nelze zásilku doručit. V návaznosti na to městský úřad opětovně oznámil žalobci, že vůči němu pokračuje v řízení, v němuž je stíhán pro přestupek provozovatele. Opět nařídil ústní jednání, k němuž se žalobce opět nedostavil. Rozhodnutím ze dne 13. 11. 2024, č. j. MUCB 72072/2024 (dále „prvostupňové rozhodnutí“), jímž znovu uznal žalobce vinným z přestupku provozovatele shodně jako předtím v rámci příkazu a v rámci rozhodnutí ze dne 7. 12. 2023.
6. Žalobcovu odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí tentokrát žalovaný nevyhověl a svým rozhodnutím ze dne 10. 2. 2025, č. j. 162206/2024/KUSK-OSŽPS/RAU (dále „napadené rozhodnutí“) odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Shledal, že pokus doručení výzvy k podání vysvětlení na adresu mimo území České republiky byl dostatečný pokus pro kontaktování označeného řidiče, čímž shledal předchozí pochybení městského úřadu za zhojené.
7. Proti napadenému rozhodnutí se nyní žalobce brání žalobou podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“).

Shrnutí argumentace účastníků

8. Žalobce namítá, že městský úřad obeslal označeného řidiče až poté, kdy již bylo šetření přestupku řidiče pravomocným usnesením odloženo a kdy již bylo zahájeno řízení vůči provozovateli. Tím pádem nebyla splněna podmínka dle § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu a celé řízení bylo vedeno nezákonně. Správní orgány totiž nepostupovaly tak, že by se nejprve pokusily zjistit totožnost řidiče, a teprve v případě neúspěchu takové snahy by nastupovala odpovědnost provozovatele. Správní orgány postupovaly přesně opačně, neboť nejprve zahájily řízení s provozovatelem, a až teprve poté zjišťovaly osobu řidiče. Žalobce je přesvědčen, že překážka vyplývající z § 125g odst. 1 zákona o silničním provozu, podle něhož po zahájení řízení o přestupku provozovatele již nelze zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinnosti řidiče, platí i v případě, pokud by po odložení věci byly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení řízení vůči jiné osobě. Po zahájení řízení s provozovatelem vozidla tedy již nelze zahájit řízení s jeho řidičem, a tedy nemá smysl po jeho osobě pátrat a prokazovat, zda se přestupku dopustil.
9. Žalobce poukazuje též na další procesní pochybení odvíjející se od shora namítaného postupu. V případě řidiče by totiž došlo k promlčení přestupku po uplynutí jednorocní lhůty od jeho spáchání, neboť ke spáchání mělo dojít 27. 11. 2023, avšak správní orgány obeslaly údajného pachatele až přípisem ze dne 17. 4. 2024. Po tomto obeslání navíc ani nebylo vydáno další usnesení o odložení věci, a tedy ani k řádnému zahájení řízení s žalobcem. Takový postup jen podtrhuje porušení § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu. Jedná se o neodstranitelnou vadu řízení.
10. Žalovaný s žalobní argumentací nesouhlasí. Má naopak za to, že právní úprava správnímu orgánu nezakazuje, aby se znovu pokusil zjistit řidiče vozidla poté, co řízení o jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

přestupku již odložil. To se ostatně v přestupkových řízeních děje, typicky pokud si obviněný až v odvolání „vzpomene“, že řízení vozidla svěřil jiné osobě. Jistě přitom nebylo úmyslem zákonodárce, aby se provozovatelé tímto postupem liberovali. Už to, že provozovatelé oznamují údajného řidiče bez jednoznačné identifikace totožnosti jako datum narození, je projevem úmyslné obstrukce. Jistě není povinností provozovatele prokazovat svou nevinu, nicméně zatajení údajů umožňující identifikaci představuje obstrukci. V souvislosti s tím žalovaný poukazuje na dikci § 10 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, z něhož je zřejmé, že provozovatel nesmí svěřit vozidlo osobě, u které nezná údaje totožnosti. Pokud však provozovatel sdělí pouze jméno a příjmení cizince, pak toto nejsou dostatečné skutečnosti umožňující zahájit řízení vůči určité osobě. Žalovaný konečně poukazuje na rozsudky zdejšího soudu ze dne 8. 12. 2021, č. j. 50 A 2/2021-25, či ze dne 26. 5. 2025, č. j. 52 A 25/2024-35, které dovodily, že předčasné zahájení řízení s provozovatelem není nezhojitelnou vadou a že kroky ke zjištění pachatele přestupku řidiče lze učinit až dodatečně. S ohledem na uvedené navrhuje žalobu zamítnout.

11. Na vyjádření žalovaného zareagoval žalobce replikou, ve které v zásadě zopakoval svou stěžejní argumentaci.

Posouzení soudem

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
13. Žaloba je důvodná.
14. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu „[p]rovozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem
15. Podle § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu „[o]becní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a a) nezahájil řízení o tomto přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.“
16. Podle § 125g odst. 1 téhož zákona, podle něhož „[j]e-li zahájeno řízení o uložení pokuty za přestupek podle § 125f odst. 1, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích; to neplatí, pokud se provozovatel vozidla zproští odpovědnosti za přestupek podle § 125f odst. 6.“
17. Z výše citovaných ustanovení je zřejmé, že provozovatele vozidla lze za porušení povinností řidiče stíhat až poté, co jsou učiněny nezbytné kroky ke zjištění pachatele, který se jako řidič osobně dopustil jednání vykazujícího znaky přestupku spočívajícího v porušení řidiče. Zjednodušeně vyjádřeno, nejprve je třeba učinit pokus k osobnímu postihu řidiče, který svou jízdou mohl spáchat dopravní přestupek, a teprve až tyto pokusy selžou, tak lze přistoupit k postihu provozovatele vozidla. Tato výchozí teze ostatně ani není mezi účastníky sporná.

18. Jádrem sporu je otázka, zda je možno k pokusu o zjištění řidiče přistoupit až dodatečně poté, co již bylo zahájeno řízení proti provozovateli. Jinými slovy, zde je možno předchozí nedostatečný pokus o postih řidiče ještě dodatečně „dohnat“ i po zahájení řízení vůči provozovateli. Žalobce se domnívá, že nikoliv, neboť má za to, že zahájení řízení proti provozovateli bez dostatečné snahy dopátrat řidiče je neodstranitelnou vadou. Žalovaný je názoru opačného.
19. Soud konstatuje, že tuto otázku již **vyložil NSS v rozsudku ze dne 28. 1. 2026, č. j. 2 As 127/2025-50, věc *Autoškola Letná*** (dále jen „rozsudek NSS *Autoškola Letná*“) a jednoznačně se přiklonil k výkladu, který zastává žalobce.
20. Rozsudkem NSS *Autoškola Letná* byl zrušen zdejšího rozsudek ze dne 26. 5. 2025, č. j. 52 A 25/2024-35, na který odkazuje žalovaný ve svém vyjádření. V něm vyslovený o možnosti dodatečně zhojit nesprávný postup správního orgánu před zahájením řízení s provozovatelem NSS vyhodnotil jako nesprávný (viz odst. 33-34 rozsudku NSS *Autoškola Letná*) a uzavřel, že *„provozovatel vozidla již nemůže sdělit údaj o totožnosti řidiče s účinky pro své vlastní řízení poté, co s ním správní orgán zahájil přestupkové řízení. Učiní-li tak přesto, nejsou správní orgány povinny činit kroky ke zjištění pachatele přestupku a ani oprávněny s řidičem případně zahájit řízení (nejedná-li se o situaci předpokládanou v § 126f odst. 6 zákona o silničním provozu). Dostatečnou snahu o toto zjištění musí podle judikatury správní orgány vyvinout předtím, než věc přestupku nezjištěného řidiče odloží a zahájí řízení proti provozovateli vozidla podle § 126f odst. 1 zákona o silničním provozu. Je-li však zahájeno řízení s provozovatelem vozidla, nelze již zhojit ani procesní pochybení, jehož se správní orgán dopustil při zjišťování pachatele přestupku, tedy před odložením věci proti nezjištěnému řidiči vozidla.“* (viz odst. 35 rozsudku NSS *Autoškola Letná*; zdůraznění doplněno zdejším soudem).
21. Z uvedeného je zřejmé, že jakmile dojde k zahájení řízení s provozovatelem vozidla, tak již není možné dodatečně odčinit nedostatky, ke kterým došlo před odložením věci týkající se přestupku nezjištěného řidiče. To znamená, že veškeré kroky k dopátrání pachatele přestupku spáchaného řidičem je nezbytné učinit ještě před zahájením řízení s provozovatelem – pak už se veškeré možnosti vůči řidiči uzavírají. Proto i kdyby až teprve v průběhu řízení s provozovatelem vyšly najevo dosud neznámé skutečnosti umožňující určit řidiče, tak jejich další objasňování již není přípustné, neboť dle závěrů shora citovaného NSS *Autoškola Letná* je k tomu prostor pouze a jen předtím, než se věc přestupku nezjištěného řidiče odloží a zahájí se řízení proti provozovateli.
22. Soud si je vědom, že ve svých rozsudcích ze dne 8. 12. 2021, č. j. 50 A 2/2021-25, či ze dne 26. 5. 2025, č. j. 52 A 25/2024-35 – jimiž argumentuje žalovaný ve svém vyjádření – vyložil danou problematiku odlišně, tedy že samotné zahájení řízení s provozovatelem nemusí bez dalšího bránit tomu, aby správní orgán dodatečně zhojl případné nedostatky, jichž se dopustil při pátrání po řidiči vozidla. Nicméně ve světle rozsudku NSS *Autoškola Letná* nelze jinak než konstatovat, že závěry zmiňovaných rozsudků zdejšího soudu jsou nyní zjevně překonány a nadále již neobstojí.
23. To ve vztahu k nyní posuzované věci znamená, že veškeré možnosti správních orgánů dopátrávat se řidiče žalobcovo vozidlo dne 27. 11. 2022 ve 13:20 hodin na silnici v Rostoklatech skončily okamžikem, kdy došlo k zahájení řízení vůči žalobci coby provozovateli daného vozidla. V tomto případě byl prvním úkonem v řízení příkaz ze dne 27. 4. 2023, č. j. MUCB 22200/2023, tudíž jeho doručením žalobci nastaly účinky zahájení

řízení (srov. § 78 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, ve spojení s § 46 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu). Jak plyne ze správního spisu, zmiňovaný příkaz byl doručován žalobci a dle údajů na doručence byl připraven k vyzvednutí dne 4. 5. 2023, tím pádem po uplynutí 10 dnů od tohoto data se považoval za doručený (srov. § 24 odst. 1 správního řádu), což v daném případě vyšlo na pondělí 15. 5. 2023. Právě tohoto dne nastaly vůči žalobci účinky zahájení řízení s provozovatelem, a tímto dnem také symbolicky „spadla klec“ a již nebylo možno objasňovat skutečnosti týkající se řidiče vozidla.

24. Ač městskému úřadu nelze upřít, že v souvislosti s pokusem o zkontaktování řidiče vyvinul dostatečnou snahu, neboť se pokusil doručit výzvu k podání vysvětlení do zahraničí, tak zároveň nelze překlenout, že to vše bohužel činil již ve špatný procesní okamžik. K vypravení písemnosti adresované na žalobcem uváděnou adresu ve Spojených státech amerických totiž došlo až dne 17. 4. 2024, tedy zjevně poté, co již bylo zahájeno řízení s žalobcem coby provozovatelem. Nejenže v době vypravení zmiňované výzvy do USA již bylo rozběhlé řízení s provozovatelem, ale dokonce již byla vydána i meritorní rozhodnutí, byť zatím nepravomocná (viz výše rekapitulaci správního řízení v odst. 3-4 tohoto rozsudku). Jednalo se tedy o pokus dodatečně zhojit předchozí nedostatky při zjišťování řidiče, které městskému úřadu vytknul žalovaný ve svém (prvním) rozhodnutí ze dne 11. 4. 2024, č. j. 050207/2024/KUSK-OSŽPS/MAU. Nicméně jak již bylo vysvětleno výše, ve světle výkladu dovozeného rozsudkem NSS *Autoškola Letná* je pokus o toto dodatečné zhojení nemožný, neboť dle NSS je musí správní orgány vyvinout dostatečnou snahu o zjištění vozidla ještě předtím, než věc přestupku nezjištěného řidiče odloží a zahájí řízení s provozovatelem.
25. Jakkoli má soud do určité míry pochopení pro výhrady žalovaného vůči obstrukčnímu jednání některých účastníků přestupkových řízení, tak zároveň nemůže jinak než konstatovat, že jde o druh obhajoby, s nímž se orgány veřejné moci holt musejí být schopny vypořádat v rámci dostupných procesních nástrojů. Proto i v případě oblíbené taktiky provozovatelů označit za pachatele přestupku osobu pobývající v zahraničí nelze jinak než se již na samém počátku pokusit o co nejširší zkontaktování takto označené osoby, a to třeba právě pokusem o doručení výzvy do zahraničí. V této souvislosti nelze přisvědčit argumentaci žalovaného, že pokud provozovatel označí řidiče bez data narození, tak se nejedná o jeho řádné označení. Absence data narození sama o sobě nepředstavuje překážku pro případné zkontaktování osoby určitého jmenná na určité adrese.
26. S ohledem na uvedené je třeba přisvědčit žalobci, že byla-li výzva vůči jím označenému řidiči odesílána až poté, kdy už byla jednou odložena a kdy už běželo řízení s provozovatelem, jednalo se o podstatnou a nezhojitelnou vadu řízení s vlivem na zákonnost napadeného rozhodnutí, které je třeba zrušit podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
27. Jelikož inkriminovaná vada znemožňovala meritorně rozhodnout o přestupku provozovatele, nemohlo logicky dojít ani k vydání prvostupňového rozhodnutí, které proto musí být zrušeno rovněž (§ 78 odst. 3 s. ř. s.). Soud proto napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (výrok I tohoto rozsudku).
28. Vzhledem k intenzitě zmiňované vady soud nepovažuje za nezbytné hlouběji rozebírat případná kumulující se procesní pochybení, jako je například možnost promlčení přestupku řidiče v době odeslání výzvy do zahraničí, o němž se zmiňoval žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

29. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Procesně úspěšnému žalobci soud přiznal proti procesně neúspěšnému žalovanému náhradu v celkové výši **21 404,1 Kč**, skládající se z těchto částek: **3 000 Kč** odpovídající soudnímu poplatku za podání žaloby, **13 860 Kč** za tři úkony právní služby po 4 620 Kč podle § 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (příprava a převzetí zastoupení + podání žaloby + replika), **1 350 Kč** jako náhrady hotových výdajů advokáta (režijní paušály) za tyto tři úkony po 450 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, **3 194,1 Kč** jako náhradu za daň z přidané hodnoty z předchozích částek (mimo soudního poplatku), neboť zástupce žalobce společníkem právnické osoby zřízené podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, která je plátcem této daně. Náhrada nákladů řízení je splatná ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.; výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. března 2026

Josef Straka v. r.
samosoudce